

N:o 23.

Af herr **Söderberg**, *angående tull å hârgarn eller nöthârgsgarn.*

Under de senare åren har i vårt fosterland uppblomstrat en ny industri nemligen fabrikation af yllemattor. För denna fabrikation måste såsom råvara användas betydande qvantiteter *nöthârgsgarn*. Vid intet svenskt spinneri tillverkas nöthârgsgarn och säkert är att, äfven om å denna vara sattes en så hög tull som 25 öre pr kilogram, intet svenskt spinneri skulle finna med sin fördel förenligt att upptaga fabrikationen af ifrågavarande garn. Detta måste alltså importeras från utlandet.

Förr förtullades denna vara, hvilken i inköp kostar 3 å 3 1/2 pence (22 1/2 å 26 öre) för engelskt skålpund, med 15 % af värdet. Under senare åren deremot hafva tullmyndigheterna, enär de ansett att nöthârgsgarnet varit i någon mån uppblandadt med ullaffall, bestämt, att tullen för nöthârgsgarn skall utgå lika som för ullgarn eller med 25 öre pr kilogram. Enär billigaste marknadspriset för ullgarn är *dubbelt* så stort (6 å 7 pence pr engelskt skålpund) som priset på nöthârgsgarn, så framgår häraf, huru tyngande tullen för sistnämnda vara är, om den fortvarande skall bibehållas vid 25 öre pr kilogram, hvilket motsvarar ungefär *femtio* (50) procent af varans värde. Genom denna högre tullsats ökas priset på den färdiggjorda mattan med 5 å 8 %, hvilket i allmänhet är högre än vinsten å det färdiggjorda mattfabrikatet. Kommer alltså fortfarande förenämnda högre tullsats att tillämpas, så är det uppenbart, att den inhemska mattindustrien — för hvilken det i kampen mot den utländska konkurrensen är ett lifsvilkor, att de för indu-

strien oundgängligt behöfliga råvaror icke må genom allt för hög tull oskäligt fördyras — måste arbeta under ytterst ogynnsamma förhållanden.

Försök hafva gjorts att på administrativ väg få här omnämnda missförhållande afhjelpat, men dessa försök hafva, antagligen på grund af uppställningen och rubriceringen i nu gällande tulltaxa, icke ledt till åsyftadt resultat.

I tulltaxan finnes visserligen infördt, att »hår, andra slag», äro tullfria samt att stampad »nöthårsfilt» jemväl är tullfri, men deremot finnes ingen särskild rubrik för artikeln »nöthåtsgarn» och häraf har vållats, att denna artikel, hviken förr, såsom nämnt är, belades med en värdetull af 15 %, på senare tiden, då man i varan ansett sig spåra något ullaffall, rubricerats såsom ullgarn och belastats med en tull af 25 öre pr kilogram.

Enligt hvad kunniga kemister intygat, är det alldeles omöjligt att tillverka ett *absolut rent nöthårsgarn*, och detta särskildt af den orsak, att å huden af de djur, (kor, kalvvar med flera dylika), af hvilka nöthåret tages, alltid förefinnes någon ringare kvantitet ull. Att, då nöthårsgarn betingar knappast halfva priset å ullgarn, fabrikanten med vett och vilja skulle uppblanda nöthåret med ull, är otänkbart, och i alla händelser är skilnaden mellan det vanliga nöthårsgarnet, sådant som det i England fabriceras och hit importeras, och ett med fårull uppblandadt nöthårsgarn, så i ögonen fallande, att det är omöjligt att misstaga sig på hvad som är den ena eller andra varan.

I Tyskland, hvilket för sin mattfabrikation behöfver importera stora kvantiteter nöthårsgarn, och med hvilket land den svenska mattindustrien har att kämpa en hård konkurrenskamp, lär man ock, för att upphjelpa den tyska mattindustrien, hafva bestämt, att hårgarn skall såsom sådant förtullas, då det innehåller minst 50 % hår.

Goda skäl tala ock därför, att den svenska mattfabrikanten ej må genom allt för hög tull å den för honom nödvändiga råvaran ställas i en för svår ställning gent emot sina utländska konkurrenter, och jag får för den skull samt på det att en uppblomstrande svensk industri må komma i åtnjutande af den lindring i råvarutullen, af hvilken den har så stort behof, vördsamt hemställa, det Riksdagen måtte besluta:

1:o att, i tulltaxan skall under särskild rubrik upptagas artikeln *hårgarn* eller *nöthårsgarn*; samt

2:o att hårgarn eller nöthårsgarn skall, för så vidt det innehåller minst 75 % (eller det högre eller mindre procenttal, som efter utredning kan finnas skäligt att

fastställa) rent nöthår, beläggas med en tull af femton (15) procent af värdet.

Jag anhåller slutligen, att det må medgifvas mig att direkt till bevillningsutskottet, till hvilket denna min motion torde blifva remitterad, få ingifva åtskilliga varuprof och handlingar, som belysa innebörden af förevarande motion.

Stockholm den 27 januari 1899.

P. M. Söderberg.
